

[Edvard Sørensen.]

maaske vil give adskillige Husmænd en lille Smule Tiltro til Fremtiden, give dem et lille Haab om, at der maaske kan være Mulighed for, at de kan blive i deres Hjem. Det er saadan for Øjeblikket i mange Husmandshjem, at man er ved at tabe al Tro paa, at det er til nogen Nytte at føre Kampen videre, at man lige saa godt kan give op først som sidst, og skulde dette Forslags Gennemførelse kunne føre til, at Troen paa Fremtiden i nogen Maade kunde vende tilbage, da var meget vundet.

Det Forslag, Venstre her har stillet, ligger paa Linie med den Stilling, Venstre altid har indtaget overfor Husmændene. Vi har altid været med i Arbejdet for at skabe de bedst mulige Forhold for Husmandsstanden, og i adskillige Tilfælde har vi været i Spidsen. Hvis man studerer vore Husmandsloves Historie, vil man se, at Venstre altid har været i første Linie for at skabe de bedst mulige Forhold at arbejde under for danske Husmænd, og naar vi i Dag ingen Lov har, hvorefter der kan udstykkes som Selveje, da er Skylden ene og alene Regeringspartiernes. Paa Linie med den Stilling, vi altid har indtaget i dette Spørgsmaal, er det, at vi stiller dette Forslag, fordi vi ønsker at give en Haandsrækning til at bevare Hjemmene for vore dygtige og energiske Husmænd. Det vilde være en Ulykke, ogsaa samfundsmæssigt set, om vor Husmandsstands Energi og Dygtighed skulde ødelægges, og et Forslag som det forelagte vil kunne være medvirkende til at bevare disse for vort Lands Sundhed nødvendige Egenskaber hos vor Husmandsstand. Jeg tror ogsaa, at Tusinder af Husmænd Landet over med stor Glæde og Interesse har modtaget dette Forslag og forstaar, at Partiet Venstre her, som saa ofte før, er gaaet i Spidsen for at gavne Husmandsstanden. Derfor er det mit Haab, at dette Forslag vil møde saa megen Forstaaelse blandt de øvrige Partier, at det kan lade sig gøre at faa det ophøjet til Lov.

Som bekendt blev der for kort Tid siden givet Nationalbanken Tilladelse til at sænke Gulddækningsprocenten, en Foranstaltning, der var naturlig og vel ogsaa nødvendig, som Valutasituationen havde udviklet sig herhjemme, siden England løste sine Penge fra Guldet. Det er sikkert gaaet mange, som det gik mig, at vi troede, at den skarpe Kreditindskrænkning, der blev gennemført de første Dage efter at den nye Valutasituation var opstaaet, og som sikkert var nødvendig efter de Ordre, Regeringen havde givet Nationalbanken om at opfylde

sin Forpligtelse, nu vilde blive ophævet og ophævet omgaaende. Jeg vil gerne spørge den højtærede Handelsminister — han er jo desværre ikke til Stede i Øjeblikket — hvordan dette Forhold ligger. Jeg har nemlig Indtrykket af, at den skarpe Kreditpolitik i nogen Maade føres endnu. Jeg er vel vidende om, at en Lettelse har fundet Sted, men jeg tror, det vilde være af Interesse at faa oplyst, hvordan Kreditpolitikken føres fra Nationalbankens Side, og, hvis der stadig gennemføres en streng Kreditindskrænkning, hvad Aarsagen da er dertil, og om det er Nationalbanken, der alene ønsker at føre en saadan Politik, eller om det er den højtærede Handelsminister, der ønsker en saadan Kreditindskrænkning fra Nationalbankens Side.

Naar jeg rejser dette Spørgsmaal, er det, fordi der ude i Bankerne, i alt Fald paa den Egn, hvor jeg er fra — og det er muligvis ens over hele Landet — føres en meget stærk Kreditindskrænkningspolitik, og dette maa vel have en Aarsag. Det er praktisk talt saadan, at nye Kreditter ikke kan oprettes; naar man lige undtager Mejerier, Slagterier og lignende, da er det umuligt eller — for at sige det med et saa mildt Udtryk, som det kan siges — næsten umuligt at laane Penge. Hvis man møder med en Veksel og vil have den diskonteret, da kan det ikke lade sig gøre; vil man have en Veksel omsat uden Afdrag, er det ogsaa ugørligt, selv om Beløbet er sikkert nok.

Jeg tror, alle vil forstaa, hvad det i Løbet af kort Tid vil betyde ude i Erhvervslivet. Fortsættes denne Kreditindskrænkning, vil det ikke vare længe, inden Erhvervslivet lammes. For Landmænd, der har rigeligt med Byrder i Forvejen, betyder det i mange Tilfælde Ruin i Løbet af kort Tid. Det er desværre saadan, at mange takket været Tidernes Ugunst maa købe en Del, blandt andet deres Smaagrise, paa en Veksel. Nu kan det ikke lade sig gøre. Jeg tror, at det i nogle Banker kan lade sig gøre at købe dem paa en Kontrakt, men det vil sige til en Rente paa op mod 25 pCt. pro anno, og det er selvsagt mere, end Landbruget under de nuværende Forhold kan bære i en Tid, hvor der praktisk talt ingen Forrentning er i Landbruget.

Handlende og Haandværkere er jo ude for de samme Vanskeligheder. Jeg skal nævne et Eksempel, som er velkendt mange Steder paa Landet. I denne Tid møder flere Haandværkere, bl. a. Smedene, med deres kvartaarlige Regninger, og desværre er det jo saadan, at mange ikke kan betale disse Regninger, men gerne vil udstede en